

MARIAN V. URECHE

Serviciul de Informații al Justiției dezvăluit din interior

Editura MARA BOOKS & PUBLISHING
Sos. Pipera, nr. 59, Atlas Park – clădire birouri,
partea, sector 2, București
Administrator: Hadrian Mateescu
Manager proiect: Alina Miu
Telefon: 0735.234.060
E-mail: carte@marasolutions.ro
Site: marabooks.ro

Redactor: Miron Manega
Layout și tehnoredactare: Daniela Donciu
Layout copertă: Claudiu Ionescu

@2019 MARA BOOKS & PUBLISHING

Toate drepturile aparțin în exclusivitate
Editurii MARA BOOKS & PUBLISHING.
Este interzisă reproducerea integrală sau parțială a lucrării
sub orice formă, fără permisiunea scrisă a editurii.

Această carte a fost scrisă de autor în calitatea sa privată,
iar conținutul textelor nu reflectă opinile vreunei instituții
sau organizații.
Autorul își asumă integral răspunderea pentru informațiile
făcute publice în această carte, care nu angajează editorul în niciun fel.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ureche, Marian V.
S.I.P.A. (Serviciul de Informații al Justiției) între
deontologie și excesele puterii / de Marian V. Ureche.
- București : Mara Books & Publishing, 2019 - 2 vol.
ISBN 978-606-8826-30-1
Vol. 2. - 2019. - ISBN 978-606-8826-32-5

34
355.40

Corupția la nivel înalt:
masa de manevră a Rusiei și Ungariei

VOLUMUL II

 MARA
BOOKS & PUBLISHING
București, 2019

PARTEA a II-a	11
Capitolul IV. SIPA și lumea interlopilor	13
■ Informații referitoare la crima organizată și criminalitatea transfrontalieră	13
A. Definiție și unele aspecte generale	13
B. Implicarea SIPA în combaterea acestui fenomen	17
C. Aspecte conexe crimei organizate	21
■ SIPA și marea corupție	22
Cazul Omar Hayssam	23
Cazul Alexandru Bittner	23
Și Adrian Petrache	24
Câteva afaceri de culise	28
■ Alte date și informații prezentate beneficiarilor	34
A. Informații prezentate Președintelui și Prim-Ministrului	34
B. Informații furnizate de SIPA celoralte servicii	39
Capitolul V. Debarcarea din funcție. Uvertura	41
■ Precedentul „Bancorex”	41
■ Cine urmează? SIPA, ținta aceleiași prese aservite	48
A. Presa și aria calomniei. Sau scopul scuză mijloacele	49
B. Un pion pe tabla de șah: Marius Oprea	51
C. Un anume B. Mihalache	57
D. Alte acuze inserate în ziarul „Cotidianul”	60
Capitolul VI. Actorii folosiți și rolul lor de intimidare, compromitere și discreditare	62
■ Profesorul. Încercare de aliniere politică sau intenții de discreditare?	63
■ Un episod care va conta în scandalul SIPA și cel al subsemnatului	65
■ Cu binecuvântarea Guvernului: asaltul final de presă pentru compromitere și schimbarea din funcție	66
A. Control disciplinar la SIPA	67
■ „SIPA, obstacol în calea intrării României în Uniunea Europeană”	67
■ „Ureche, suspect de asasinarea lui Culianu, implicat în reprimarea demonstranților din decembrie 1989”	68
■ Mass-media ca ghilotină și mijloc de linșare publică	69
■ Și a Parlamentului	73
■ Menținerea în prim plan a cazului și punerea la stâlpul infamiei, un principiu vital al presei aliniate politici	77
A. „Ziua”/27 oct.2003: „Organul Ureche trebuie extirpat”	77
B. „Stănoiu somată să-l demită pe Ureche”	80
C. „Boala de la SIPA”	81
D. „Urechea murdară”	82
E. „Generalul Ureche va fi demis”	85
F. Rezultatul scandalului: „Şeful SIPA a demisionat”	86
Capitolul VII. Consiliul Național al Studierii Arhivelor Securității (CNSAS): Vârf de lance al servirii unor interese politice și al discreditării valorilor românești	88
■ CNSAS. Realitate și culise	88
■ CNSAS. Instituție abuzivă și discreționară: Cazul Voiculescu	94
■ Rolul CNSAS în scandalul SIPA	100
■ CNSAS. Între abuz, ilegalitate, disoluție și manipulare	105
■ Plasat în afara Constituției, CNSAS își continuă rolul său de instituție politică	108
■ Rolul CNSAS de complice al infractorilor	111
A. Un caz: Marius Oprea	111
B. Un caz și mai actual: Mădălin Hodor	124
Câteva concluzii	126
Statul în stat	128
Capitolul VIII. Monica Macovei, Ministrul al Justiției și lupta cu corupția	135
■ Scurtă biografie	135
■ Monica Macovei, invitată de Traian Băsescu să preia Ministerul Justiției	137

A. Invitația este făcută la sugestia lui George Soros?	138
B. George Soros: Fața sa umană și mai puțin umană	142
■ Ministeriatul Macovei	147
■ Preambulul desființării serviciului	151
■ Monica Macovei, „artizanul” desființării SIPA	163
■ Desființarea SIPA: un abuz și o crasă ilegalitate	168
A. Starea de drept	170
B. Starea de fapt	170
C. Informația secretă este o radiografie a unei realități	173
Capitolul IX. Monica Macovei și mașinaria dezinformării	175
■ Marea corupție și nou înființata SIPA: Direcția pentru prevenirea criminalității în mediul penitenciar	175
■ Monica Macovei și câțiva dintre sateliții săi	178
■ Monica Macovei, campioana luptei anticorupție sau regizor al înscenărilor?	185
Capitolul X. Adevărul despre SIPA	191
■ Etapele disoluției	191
A. Prima etapă: Înlăturarea incomozilor	191
B. A doua etapă: Desființarea serviciului	193
C. Arhiva SIPA gândită ca mijloc de asigurare și extindere a puterii și nu numai	196
D. Un abonat al arhivelor: Marius Oprea	198
E. SIPA, un scandal montat la comandă politică	201
■ Doi piloni ai dezinformării și calomniei	204
A. Sorin Roșca Stănescu	204
B. Marius Oprea	216
Capitolul XI. Aspecte de ordin deontologic	219
■ Aspekte dovedite de arhiva SIPA	219
■ Desființarea SIPA, o lovitură prin ricoșeu la adresa justiției și a serviciilor secrete	228
■ Serviciul de Informații al Justiției - structura cea mai eficientă în lupta cu marea corupție	231
■ Consecințe fapte ale desființării serviciului	242

Capitolul XII. Rusia și spațiul românesc, obiectiv și mijloc de subminare a Uniunii Europene	244
■ Rusia, U.E. și NATO: bătălia pentru informație și influență	244
■ Rusia și panslavismul său	249
■ Pamfil Șeicaru: „Nație, ia seama, dușmanul tău stă la pândă!”	251
■ Invadarea Occidentului de către serviciile secrete rusești după 1991	255
■ Oligarhi ruși în spațiul românesc	259
■ Ungaria, o piesă de bază a spionajului rus în România	265
■ Cuvântul de ordine: penetrarea structurilor de putere și a celor de informații românești	283
■ Corupția de nivel înalt sau statul în stat: masă de manevră a Rusiei și Ungariei	296
ANEXE	305
ANEXA 9	306
ANEXA 10	312
ANEXA 11	315
ANEXA 12	316
ANEXA 13	317
ANEXA 14	319
ANEXA 15	320
ANEXA 16	322
ANEXA 17	324
ANEXA 18	329

CAPITOLUL IV SIPA ȘI LUMEA INTERLOPILOR

Informații referitoare la crima organizată și criminalitatea transfrontalieră

A. Definiție și unele aspecte generale

Potrivit articolului 1 din Convenția Cadru a ONU, prin crimă organizată se înțeleg activitățile unor grupuri de cel puțin trei persoane, cu legături de tip ierarhic sau relații personale care permit liderilor lor să realizeze profituri sau să controleze teritorii sau piețe interne sau străine, prin violență, intimidare sau corupție, atât pentru sprijinirea activității criminale, cât și pentru a infiltra economia legitimă, în special prin:

- Trafic ilicit de droguri sau substanțe psihotrope și spălarea banilor;
- Trafic de persoane;
- Falsificare de monedă;
- Traficul ilicit sau furturi de obiecte culturale;
- Furt de materiale nucleare, folosirea lor impropriu sau amenințarea folosirii lor împotriva publicului;
- Acte teroriste;
- Trafic ilicit sau furt de vehicule cu motor;
- Corupere a oficialităților publice.

În pofida aparențelor, criminalitatea organizată nu este un fenomen nou. În istorie nu există un fenomen mai extins și mai înrădăcinat decât al violenței și corupției. Așa încât, de-a lungul secolelor, aceste două mijloace și-au putut testa îndelung eficiența.

Că acest fenomen a existat și a bulversat societatea ne-o demonstrează, între altele, Codul lui Hammurabi, iar pedepsele extrem de aspre atestă cât de nociv era acest fenomen în urmă cu peste 4000 de ani.

Iar în Egiptul antic, vechile scrieri demonstrează și existența anumitor forme ale crimei organizate: droguri, trafic de persoane, furturi de monedă, acte de corupere a funcționarilor publici etc.

Rezumat pentru oamenii și cărti

Cât despre existența organizațiilor criminale, în sensul clasic al cuvântului, prima mențiune „este făcută în secolul al IX-lea în Sicilia, în timpul dominației arabe asupra acestei insule... Sicilia a fost (în fapt) o colonie exploatață, rând pe rând, de greci, cartaginezi, romani, arabi, normanzi, germani, francezi, aragonezi, de spanioli, burboni... Sicilia a devenit astfel terenul propice dezvoltării fenomenului de banditism ca luptă împotriva asupriorilor... Răzbunarea și mafia erau puținele arme la îndemâna acelora fără apărare, într-o lume în care justiția era la bunul plac al seniorului feudal...”

Deci, la începuturile sale, acțiunile clandestine mafiofe, partea de secretizare și ierarhizare a infractorilor ce comit asemenea infracțiuni, apar chiar din această epocă. Iar actele de violență și de răzbunare (vendetta) ale mafiei italiene, ce abia își puseșe bazele, au avut, pentru început, un caracter legitim și moral. Ulterior însă, în timp, aceste structuri infracționale își modifică obiectivul, asimilând faptelor de răzbunare sau de intimidare, activități ce urmăreau profitul și câștigul material cu orice mijloace, întrebuiințate peste prevederile morale și ale legii.

Revenind în actualitate, fenomenele infracționale cuprinse în noțiunea de crimă organizată au explodat pur și simplu - ca și în alte țări est-europene - și în România post-decembristă, noțiunea de democrație fiind perceptată, de o parte a autorilor de infracțiuni, drept un suport al exprimării bunului plac și a dreptului de a face orice. Fenomenul, încă din primii ani ai evoluției post-decembriste, a început să capete dimensiuni îngrijorătoare.

Este motivul pentru care Parlamentul României definește ca fiind crimă organizată acele „activități desfășurate de orice grup constituit din cel puțin trei persoane, între care există raporturi ierarhice ori personale care permit acestora să se îmbogățească sau să controleze teritoriul, piețe ori sectoare ale vieții economice și sociale interne sau străine, prin folosirea șantajului, intimidării, violenței ori corupției, urmărind fie comiterea de infracțiuni, fie infiltrarea în economia legală.”

Nocivitatea și pericolozitatea crimei organizate este dată în special de influența sa în ceea ce privește destabilizarea unor instituții, situație ce poate reprezenta amenințare pentru siguranța națională.

1 Adrian Nicolae, „Crima organizată, o istorie a săngelui și a morții”, în „Descoperă. ro”/9 sept.2009

Nu analizăm factorii ce au contribuit la extinderea efectelor crimei organizate, dar deschiderea frontierelor, îngăduința și complicitatea celor însărcinați cu controlul vamal, ca și toleranța de neînțeles manifestată de unele entități ale poliției române, au făcut posibilă apariția și extinderea corupției în aceste instituții. Iar această îngăduință și ne-sancționarea abaterilor de la lege contribuie la amplificare fenomenului.

Și, ceea ce este cel puțin la fel de grav, este faptul că prin specificitate, structură, ermetism, flexibilitate, rapiditatea acțiunilor, prin capacitatea de infiltrare a structurilor administrative și politice și prin caracterul transnațional al multora dintre aceste grupări criminale, gradul de pericolozitate socială și riscul cu potențial destabilizator al unor instituții ale statului este în continuu creștere.

Specialiști ce studiază astăzi fenomenul crimei organizate transfrontaliere trag concluzia că „*astfel, organizațiile criminale au ajuns să coordonizeze cea mai mare parte a traficului mondial cu stupefiante, arme, muniție, materiale strategice, traficul de persoane și cu autoturisme de lux furate, să fie proprietare ale unei bănci și societăți de holding, să dețină hoteluri, cazinouri și terenuri petrolifere, să se implice în metode moderne ale crimei cum ar fi spălarea banilor și criminalitatea informatică.*”²

Iar fenomenul cunoaște creșteri importante de la an la an și, pentru a avea cât de cât o imagine asupra amplitudinii la scară mondială, „Global Financial Integrity” menționa că în anul 2010 sumele de bani, obținute de crima organizată transfrontalieră, se cifrau la 650 de miliarde de dolari, din care peste 320 de miliarde provin din vânzarea de droguri. Cât despre producția și traficul cu bunuri contrasfăcute, acestea depășeau 250 de miliarde de dolari, iar traficul cu carne vie (prostituția) ajungea la suma de peste 30 de miliarde de dolari.³

Cât despre Uniunea Europeană, profitul total realizat din droguri, prostituție, trafic de organe, traficul cu obiecte de valoare etc, depășește suma de 110 miliarde de euro. În acest context, în România acest flagel se dezvoltă constant, țara noastră reținând astăzi atenția unor organizații criminale și, în special, a celor ce fac parte din Cosa Nostra. În ceea ce privește problema

2 Ionel Tucmuruz, „Crima organizată transfrontalieră – Factor de insecuritate pentru națiune.”

3 Ana Bâlcă „Căți bani fac rețelele criminale din droguri, prostituție și trafic de organe”, în „Evenimentul zilei”/28.03.2011

spălării banilor, în Europa, suntem depășiți, din punct de vedere al sumelor vehiculate, doar de Italia și Spania.

În concluzie, „în prezent criminalitatea transnațională este un fenomen complex, de o gravitate extremă, atât prin valoarea materială a prejudiciilor pe care le cauzează societății în ansamblul său, cât și prin forța cu care este capabil să penetreze și să altereze climatul economic, social și chiar politic”. Este motivul pentru care criminalitatea transnațională poate afecta nu numai ordinea de drept ci, în extremis, chiar și siguranța națională.

... Îngrijorător este faptul că acest „virus” a atins cote maxime, atât în lume, cât și în țara noastră. Prin potențialul imminent de amenințare și producere de pagube, aceste delicte pot fi privite ca atentate asupra societății civile europene.⁴

Și, în loc de încheiere, văzând aceste „evoluții” românești și situația în care am ajuns, redau un fragment dintr-o intervenție recentă pe această temă a unuia dintre cei mai avizați și mai versăți oameni în probleme de comitere de infracțiuni specifice crimei organizate. Astfel, acesta, analizând efectele unui război între securiști și blocul politicilor, concluziona:

„...Marile blocuri combatante au fost înlocuite cu zeci de bande de crimă organizată la nivel național. O bandă formată din 5-6 membri principali, fiecare dintre ei având și cercul de relații propriu. Banda are obligatoriu un securist, un judecător, un procuror, un inspector A.N.A.F, un politician și, nu de puține ori, un lider al lumii interlope. Șantajează, generează conflicte pe care apoi le aplanează contra-cost, își oferă serviciile în cazul unor execuțări silite (pentru proprietăți sau bunuri), procură sau fabrică dovezi false la adresa rivalilor patronilor care îi angajează, lansează și întreține teme false în mass-media, prin dezvăluiri făcute în momente cu grija alese.”⁵

Deci, Sorin Ovidiu Vântu (S.O.V.), un făptuitor cu ștaif, ne dezvăluie, dacă mai era nevoie, structura acestor grupuri ale crimei organizate și ne confirmă că între legăturile apropiate de lucru ale interlopiilor se află, de regulă, un om al legii, magistrat, jurist, avocat, un polițist sau o persoană care face parte din instituțiile de control ale statului. Legăturile respective, asigurate, evident, contra cost, au darul de a asi-

4 Daniel Vlad: „Ovidiu Vântu despre noua crimă organizată”, în World Press.com / 6 nov.2017

5 Ibidem

gura protecție interlopiilor, de a simplifica sau scurtcircuita accesul la diferite instituții ale statului și de a evita birocratia, pentru că timpul lor contează și, de ce nu, pentru a-i salva atunci când ajung la liman.

Un lucru și mai interesant: S.O.V. își exprimă totodată și o opinie în legătură cu cel mai important serviciu de informații al nostru: SRI-ul, cel care, între altele, potrivit competențelor, trebuie să asigure apărarea avuției naționale (atât cât a mai rămas!) și să contribuie la combaterea fenomenului corupției.

Și, văzând precedentele, mai exact legăturile sale privilegiate de până în momentul detenției, cu persoane importante din conducerea SRI, n-am putea să-i contestăm autoritatea în materie. Astfel, în continuarea interviului său, S.O.V. dă și un pronostic în ceea ce privește evoluția fenomenului crimei organizate:

„Cu toate că bordelurile și pușcăriile sunt cele mai bine informate medii, se poate afirma că SRI-ul este o zonă la fel de bine informată, se mulțumește să-i monitorizeze în speranță că va putea folosi aceste bande prin șantaj... Dacă nu sunt eliminate acum (n.r. bandele), în 5-6 ani ele vor căpăta atâta autoritate încât, prin comparație, puterea pe care SUA o are azi în România va părea o glumă.”⁶

Răspunsul pe care S.O.V., un om din interiorul tuturor acestor țesături infractionale de nivel, trece cu mult dincolo de formularea sa ad literam. Și asta pentru că, în final, potrivit aprecierilor sale, dacă fenomenul nu va fi combătut și temperat, acesta își va spori autoritatea încât puterea SUA în România, pe lângă crima organizată va părea o glumă.⁷

Reiese clar: S.O.V. este un om cu imagine deplină asupra acestui fenomen, iar ceea ce ne spune el este că cei ce sunt lideri sau conducători vor penetra instituții vitale ale statului la cele mai înalte nivele, la vârf. Și văzând evoluția actuală din scena politică românească, măsurile economice care se iau și, mai ales, cele care nu se iau, se poate spune că acest viitor, pronosticat de cel în cauză, a ajuns prezent.

B. Implicarea SIPA în combaterea acestui fenomen

În legătură cu traficul de droguri, serviciul a furnizat, între anii 2001-2003, zeci și poate chiar sute de note informative, acest feno-

6 Daniel Vlad: „Ovidiu Vântu despre noua crimă organizată”, în World press.com/6 nov.2017

7 Daniel Vlad: „Ovidiu Vântu despre crima organizată”, în Worldpress.com/6 nov.2017

men luând, încă de pe atunci, proporții îngrijorătoare în rândul tineretului în special.

Au fost semnalate cazuri de cetăteni străini și români stabiliți în străinătate și legăturile acestora din țară care introduceau droguri în vederea distribuirii lor pe piața românească. Este vorba îndeosebi de droguri ce ajungeau în Turcia pe ruta Pakistan-Iran și care, de aici, intrau în România prin Bulgaria. Alte droguri intrau în țară din Moldova, aduse, evident, tot din Orient.

Serviciul a deținut multe asemenea informații întrucât în penitenciare se aflau sute de persoane ce își ispășeau diverse pedepse tocmai pentru astfel de infracțiuni de trafic de droguri. Unele dintre ele proveneau de la membrii unor clanuri țigănești aflați în detenție, mulți fiind recidiviști, și chiar de la cetăteni străini.

Au fost semnalate informații de această natură referitoare la asemenea activități desfășurate de câteva clanuri țigănești din capitală și din teritoriu. Alături de astfel de îndeletniciri, se desfășurau și activități de cămătărie, de trafic de carne vie, taxe de protecție, furturi de mașini de lux, infracțiuni informative, fraude cu cărți de credit - inclusiv în străinătate - acte de corupție a unor magistrați pentru a evita detenția, pentru primirea unor pedepse simbolice ori pentru punerea lor în libertate.

Activitățile infracționale erau patronate, coordonate și controlate de lideri ai unor grupări infracționale și clanuri.

Au fost obținute numeroase informații cu date concrete, roluri distribuite de aceste grupări persoanelor din componența lor, tinte propuse etc. Mai mult, s-au stabilit adrese de domiciliu, legăturile lor infracționale cu diverse persoane, legăturile lor vinovate cu avocați, notari, experți, ofițeri de poliție și chiar cu magistrați. Alături de aceste date s-au stabilit multe conexiuni transfrontaliere, cu date concrete legate de locațiile în care se aflau și preocupările lor infracționale, precum și liderii care coordonau aceste activități, în special de prostituție, furturi de mașini de lux, cerșetorie și activități de alimentare a acestor rețele, îndeosebi de cerșetorie cu minori racolați în țară.

Din considerente de protecție a rețelei din penitenciare, ne vom mărgini să prezintăm doar câteva cazuri.

- Unul dintre ele este cel al lui **Ion Clămparu** despre care se cunoștea că înație de „revoluție” se afla în detenție pentru săvârșirea unei crime. După decembrie 1989 a fost eliberat din închisoare.

După ieșirea din penitenciar, și-a continuat activitățile infracționale împreună cu câțiva colegi de detenție, români și țigani, profilându-se pe fapte de proxenetism. Recunoscut pentru duritatea sa, a instituit în grupul său infracțional reguli stricte și dure, pentru a-și asigura desfășurarea în liniste a acestor activități (proxenetism, șantaj, acte de violență etc).

Pentru multiple infracțiuni comise după ieșirea sa din penitenciar, a fost dat în urmărire generală. Încă din acei ani (2001-2002), am obținut informații legate de posibilele sale locații în București, Botoșani și Sibiu, unde își avea ultimul domiciliu înație de a fugi din țară.

Bine sfătuit de cunoscători, Clămparu a fugit în Spania pentru continuarea activităților sale infracționale, întrucât fusese asigurat că legislația din această țară nu incrimina prostituția și proxenetismul.

În consecință, Clămparu se stabilește în capitala Spaniei, fiind puternic susținut de liderii unor clanuri țigănești, îndeosebi din capitală, din punct de vedere finanțier, mai ales în perioada imediat următoare stabilirii sale în străinătate. Aceiași lideri cu care lucrase anterior în România, i-au furnizat tinere, unele prostituate deja, altele amăgite cu încadrarea lor în Spania în activități bine plătite. Evident, amenințate, lăsate fără acte de identitate, molestate, acestea au fost forțate să se prostitueze.

Bine susținut de legăturile sale infracționale din țară, dar și de relațiile sale noi, de același gen, și-a extins activitățile sale de proxenetism și în Italia. Informațiile furnizate de noi celor în drept să le verifice și să le gestioneze au fost, în egală măsură, numeroase și concrete.

Evident, după plecare mea de la SIPA nu mai cunosc evoluțiile înregistrate în acest caz.

- Un alt caz este cel al **fratilor Cămătaru**. Frații Ion Balint (Nuțu Cămătaru) și Vasile Balint (Sile Cămătaru) sunt cunoscuți de mai mult timp pentru activitățile lor infracționale. Încă înație de 1989 se ocupau de spargeri de apartamente în scopul sustragerii și valorificării unor obiecte de valoare. Organele de poliție au identificat zeci de astfel de infracțiuni.

Sancțiunile penale primite îi vor încuraja însă să-și continue activitățile lor infracționale. Ulterior, după 1989, și-au dezvoltat activitățile de cămătărie, profitând de faptul că aceste activități nu erau considerate de natură penală. Comiterea mai multor infracțiuni prin acte de violență îi va aduce din nou în spatele gratiilor.

Respe în 2001, cei doi frați se aflau în detenție. Legăturile lor rămase în libertate își continuau însă traseul infracțional: proxenetism, racolare de tinere în acest scop, determinarea prin acte de violență a unor dintre acestora să se prostitueze. Acestea vor aduce însă după gratii și alte legături ale celor în cauză. Sile Cămătaru intrase în detenție în toamna anului 2001, fiind eliberat ulterior, înainte de termen, pentru bună purtare.

Reveniți în libertate, respectivii își extind activitățile infracționale și în special cele de proxenetism, cămătărie și taxe de protecție. Unul dintre fiefurile lor, așa cum se cunoaște de toată lumea, era Hotelul Mariott din București, prilej de plasare a unor dintre prostitute unor persoane cu funcții și poziții importante în diferite instituții ale statului. Nu ne ocupăm însă de viața intimă a acestora și nici de cea a altor clienți. Și nici de măsura în care unele din cazurile respective au fost sau nu exploatați în crearea și consolidarea anumitor relații.

Rețelele de proxenetism și de prostituție, la nivelul anilor 2001-2003, cuprindeau un număr însemnat de persoane. Întâmplător sau nu, poate că succesorul acestora în „afaceri” se datorează și insuficientei implicării a organelor de poliție în cercetarea mai aprofundată a acestor activități, precum și a reclamațiilor primite de la mai multe victime ale cămătăriei, amenințate cu moartea.

Oricum, această inerție a autorităților își are cel puțin parțial, explicația în două ipostaze: ori furnizarea de informații D.G.I.P.I. (Serviciul de Informații al Ministerului de Interne), ori protecția respectivilor chiar de către această structură. Pentru că nu o dată frații Cămătaru au fost văzuți în compania unora dintre șefii acestui serviciu, în diferite localuri de bon ton. Explicația dată ulterior de ofițerii din conducerea acestui serviciu a fost aceea că frații Cămătaru le-ar furiza anumite informații.

Dacă este așa, atunci s-a comis o gravă abatere profesională. Nu-i întâlnești pe cei care, spre lauda lor, te sprijină expunându-i oprobriului public. Poate, cel mult, îi cauționezi. Lași să se înțeleagă că beneficiază de protecția instituției pe care o conduci. Iar acest lucru, în plan juridic, nu se poate traduce altfel decât că avem de-a face cu o faptă de favorizare a făptitorului, ceea ce constituie infracțiune.

Desigur, cei care au condus pe atunci acest serviciu, nu se mai află în funcție. Au alte preocupări. Dar acest caz, văzând coordonatele deontologiei, trebuie reținut ca atare de către cei care lucrează astăzi în serviciile secrete.

C. Aspecte conexe crimei organizate

- Una dintre aceste infracțiuni, conexe crimei organizate, este și traficul de mașini de lux furate - îndeosebi din străinătate - și valorificate pe piața autohtonă.

Fenomenul, cel puțin până la finele anului 2003, pare să fi fost tratat cu oarecare îngăduință.

Grupuri infracționale, bine puse la punct și instruite, destul de numeroase, își creaseră rețelele atât în diverse state occidentale, cum ar fi, îndeosebi, Germania, Austria, Italia, Franța etc, cât și în marile orașe ale României. Un trafic intens se făcea în Capitală, în Cluj, Timișoara, Brașov, dar și la Iași, cu conexiuni corespunzătoare în Republica Moldova.

Informații destul de concrete, dar neverificate, au fost semnalate organelor de poliție. Din căte cunosc, cel puțin între anii 2001-2003, între cei care au cumpărat astfel de mașini de lux nu s-au aflat niciun fel de magistrați.

- **Informațiile legate de fapte de terorism și, în special, de legături cu astfel de persoane domiciliate în străinătate, au fost extrem de rare.**

Semnalări referitoare la persoane preocupațe să facă trafic de arme și substanțe radioactive au existat, câteva dintre acestea confirmându-se.

- **Cât privește problema traficului ilicit de obiecte culturale, serviciul a obținut și a furnizat factorilor interesați un număr apreciabil de informații.**

Cele mai multe dintre ele s-au referit la acte de braconaj arheologic și preocupări legate de crearea în străinătate a unor rețele care să permită valorificarea pe piață externă a unor veritabile comori, obiecte de o valoare inestimabilă, monede dacice etc.

Pot spune, după 15 ani, că unul dintre cazurile cele mai importante pe acest plan a fost cel al lui Iulian Ceia, fost polițist, fost consilier în cadrul Camerei Deputaților și fost sportiv la unul dintre cluburile bucureștene, prin anii 1990-1992.

Mai târziu, Ceia a lucrat în cadrul unei echipe care asigura paza mai multor situri arheologice din Munții Orăștiei. Ceea ce l-a adus acolo a fost dorința, nu de a păzi perimetru respectiv, ci de a-și crea relații utile cu localnici care să-i permită, cu aparatură corespunzătoare de depistare, să identifice bunuri și artefacte arheologice de valoare în scopul valorificării.

Potrivit informațiilor noastre, Ceia a adus alături de el câțiva foști sportivi, oameni de mare încredere de la clubul „Dinamo București”,